

дова, да се стави въ *изявителное наклонение*.

Примѣри: Ich weiß daß er Nichts gelernt hat, азъ знаѣхъ че онъ нищо не се е научилъ.

3.) Подирь глаголи-тѣ, които изражавать еднаж *надеждж*, едно *желание*, еднаж *молитвж*, може съюзъ **daß** и совсѣмъ да се остави. Примѣри: Ich hoffe, Sie werden mir es nicht abschlagen, азъ се надѣѣхъ, че вы неще ми откажете това. Ich wünschte, Sie gingen mit mir, азъ желаяхъ да идяхте и вы съ мене; Er hat mich, ich möchte es Niemandem sagen, онъ ме моли за да го не кажѣхъ никому.

4.) Съюзъ **daß** се употреблява ёще и вмѣсто *seitdem*, отъ когато; примѣръ: Es sind schon zehn Jahre, daß ich ihn nicht gesehen habe, има десетъ години, отъ кога-то не сѣхъ го виждалъ.

5.) Всички-тѣ заключителни съюзи могатъ да се ставять: или въ началю-то на едно предложене преди глаголъ-тѣ, или подирь глаголъ-тѣ. На примѣръ: Unser Vater ist gut und menschenfreundlich, also Sie können, и Sie können also auf seine Güte rechnen, нашъ баща е добръ и человеклоубивъ, и тѣй вы можете да се полагате на неговж-тѣ добринж.

6.) Въ началюто на главна-та втора часть на